26 Ιουλίου 2014

Λάθη, πλάνες, λόγια που διαδίδονται από το ένα στόμα στο άλλο, αυταπάτες και άγνοια. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις.

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Υπάρχει Θεός;

Υπάρχουν πολλοί, που δέχονται την αλήθεια των ευαγγελίων. Δεν έχουν όμως διαβάσει οι ίδιοι αναλυτικά και προσεκτικά τα θεόπνευστα αυτά κείμενα, και παρασύρονται εύκολα σε σφάλματα.
Μια μέρα βρέθηκα σε μια παρέα, και κάποιος από τους γνωστούς μου είπε: «Ο Χριστός ήταν ένας τέλειος άνθρωπος. Δεν ισχυρίστηκε ποτέ ο ίδιος ότι ήταν Θεός. Οι μαθητές του τον θεοποίησαν. Πέστε μου, που είπε ότι είναι Θεός» και περισσότεροι από δέκα νέοι άνθρωποι, δεν είχαν τίποτα να απαντήσουν.
Πρέπει να μελετήσουμε με προσοχή τα ευαγγέλια και όλη την αγία γραφή. Τότε, θα βοηθήσουμε πολλούς καλοπροαίρετους συνανθρώπους μας, που απλά δεν γνωρίζουν την αλήθεια, αλλά αν την ακούσουν, αμέσως την καταλαβαίνουν και η ζωή τους αλλάζει.
Αλήθεια, είπε ποτέ ο Ιησούς ότι είναι Θεός; Φυσικά και το είπε. Ας δούμε μερικά

από τα εδάφια
«Αμήν, αμήν λέγω υμίν, πριν Αβραάμ γενέσθαι εγώ ειμί» (Ιωάννης 8, 58).
«Τίνα με λέγουν οι άνθρωποι είμαι;» ρωτάει ο Χριστός τους μαθητές του, και απαντάει ο Πέτρος
«Συ ει ο Χριστός, ο υιός του Θεού του ζώντος»
Ο Χριστός, αυτός που περίμεναν, που προανάγγειλαν οι προφήτες. Ο Χριστός του απαντάει:
«Μακάριος είσαι, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι αποκάλυψε τούτο, αλλά ο πατήρ μου εν τοις ουρανοίς… Θέλω σοι δώσοι τα κλειδία της βασιλείας των ουρανών…»
Ο άπιστος Θωμάς είπε «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου». Αν ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, και δεν τον διόρθωσε, δεν θα έπρεπε να είναι απατεώνας;
Ας δούμε με συντομία μερικά ακόμη εδάφια
«εν τω ονόματι Ιησού παν γόνυ κάμψη επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων» (Φιλ. 2, 10)
«ος εστιν εικων του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Κολ. 1, 15)
«Θεός εφανερώθη εν σαρκί» (Α΄ Τιμοθ. 3, 16)
«Η βασιλεία η εμη ουκ εστιν εκ του κόσμου τούτου» (Ιωάννη 18, 36)
«Ινα σε ειδήτε ότι εξουσίαν έχει ο υιός του ανθρώπου αφιένει αμαρτίας επί της γης» (Μάρκου 2, 5)
«αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι» (Λουκ. 7, 48).
Στο δικαστήριο ο αρχιερέας έσκισε τα ρούχα του σε ένδειξη αγανάκτησης, γιατί ο Ιησούς «βλασφήμησε», αφού είπε ότι είναι ο υιός του Θεού.
«Και τότε όψονται τον υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλαις» (Μαρκ. 13, 26)
«Τον δε αρχηγόν της ζωής απεκτείνατε, ον ο Θεός ήγειρε εκ νεκρών, ου ημείς μάρτυρες εαμέν» (Πράξεις 3, 15).
Δεκάδες εδάφια μπορούμε να αναφέρουμε. Μπορούμε όμως να επικαλεστούμε και την κοινή λογική. Ο Παύλος, οι απόστολοι, μαρτύρησαν και το πρόσωπό τους έλαμπε από χαρά, γιατί θα συναντούσαν τον Χριστό. Έλεγαν όλοι ψέματα, και πέθαναν για να αποδείξουν το ψέμα τους; Για πιο λόγο, για ποιο όφελος;
Έχω ακούσει την παράξενη άποψη: «Εδώ, στη γη είναι ο παράδεισος, εδώ και η κόλαση. Όλα εδώ πληρώνονται, όπως λέει και η παροιμία».
Αρχικά, η κοινή λογική λέει ότι όχι, δεν πληρώνονται όλα εδώ. Στη γη βασιλεύει η αδικία.
Ο Ιησούς Χριστός υποσχέθηκε ότι θα αποδώσει δικαιοσύνη, και θα κρίνει τους ανθρώπους σύμφωνα με τις πράξεις τους.
«Δια τούτο και υμείς γίνεσθε έτοιμοι, ότι η ώρα ου δοκείτε ο υιός του ανθρώπου έρχεται» (Ματθ. 24, 44)
«Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και όψεται αυτόν πας οφθαλμός» (Αποκάλυψη 1, 7)
«οίδατε ότι η ημέρα του Κυρίου, ως κλέπτης εν νυκτί ούτως έρχεται» (Α΄ Θεσ. 5, 1)

«πως φύγητε από τις κρίσεως» (Ματθ. 23, 33)
«εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων» (Ματθ. 22, 13-25, 30)
Ο ίδιος ο Ιησούς τόνισε στους μαθητές του, ότι όποιος αρνηθεί το λόγο του και διώξει τους αποστόλους του, θα τιμωρηθεί αυστηρότερα από ότι τιμωρήθηκαν τα Σόδομα και Γόμορα (Ματθαίος 10, 15).
Ο Ιησούς μας τονίζει συνεχώς ότι θα κριθούμε
«Μη κρίνετε ίνα μη κριθείτε: εν ώ γαρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, και εν ω μέτρω μετρείτο μετρηθήσεται υμήν (Ματθ. 7, 1).
Δεν διστάζει ο Ιησούς να τονίσει
«Πορεύεσθε απ΄ εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον» (Ματθ. 25, 41).
«Δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένων υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου» (Ματθ. 25, 34).
«Πορεύομαι ετοιμάσαι τόπον υμίν» (Ιωάννου 14, 2).
«Θησαυρίζετε θησαυρός εν ουρανώ» (Ματθ. 6, 20).
«Την δε ψυχήν μη δυναμένων αποκτείναι» (Ματθ. 10, 28).
«ποιήσατε εαυτοίς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας ίνα, όταν εκλίπητε, δέξωνται υμάς εις τας αιωνίους σκηνάς» (Λουκάς 16, 9).
Αλήθεια, ας σκεφτούμε την προτροπή αυτή του Χριστού. Να βοηθάμε τους συνανθρώπους μας με τα χρήματα που είναι τόσο άδικα μοιρασμένα στη γη. Έτσι, θα γίνουμε δεκτοί από αυτόν στην κρίση. Μετά από όλα αυτά, δεν νομίζω ότι μπορεί κάποιος να πει ότι ο Ιησούς δεν είπε με σαφήνεια που είναι ο παράδεισος και που η κόλαση! Πάντως, όχι στη γη!
Ας προσέχουμε λοιπόν τι λέμε. Ας σκεπτόμαστε. Πέφτουμε σε σοβαρά σφάλματα, χωρίς να το καταλάβουμε.
Εμπιστευόμαστε μάγους, μέντιουμ, αστρολόγους, ζώδια, οιωνούς, όταν κάθε σοβαρός άνθρωπος, και οι επιστημονικοί σύλλογοι (π.χ. οι αστρονόμοι, οι ψυχολόγοι κλπ.) λένε καθαρά ότι όλα αυτά είναι αυθαίρετα. Ο λόγος του Θεού σε πολλά σημεία τα καταδικάζει με αυστηρότητα!
«Πειράζει που διαβάζουμε τα ζώδιά μας;» ρωτάνε οι μαθητές μου.
«Πειράζει που τα πιστεύετε. Για δύο λόγους: Πρώτο, διότι δείχνετε ότι δεν είστε έξυπνοι. Είναι δυνατό να εξαρτάται η ζωή μας από τα «άστρα» και όχι από την δική μας προσπάθεια, πρωτοβουλία, αυτενέργεια, θέληση; Και δεύτερο, ο Θεός που το απαγορεύει, ξέρει ότι θα οδηγηθούμε σε λάθος δρόμο. Αντί να στρέφουμε την προσοχή μας στις δικές μας ενέργειες, θα κοιτάμε τι είπαν τα άστρα για μας!» Ο άνθρωπος πρέπει να νοιώθει υπεύθυνος για τις πράξεις του, και να προσπαθεί να διαμορφώσει το μέλλον του, επιδιώκοντας το καλλίτερο γι΄ αυτόν μέσα στα όρια του Θεϊκού νόμου, που είναι ο απόλυτος φυσικός νόμος» απαντάω.
Αλήθεια, αφού όλα αυτά είναι τόσο προφανή, τόσο βέβαια, σύμφωνα με την απλή λογική, αλλά και σύμφωνα με κάθε μορφής επιστημονική έρευνα, γιατί είναι πιστοί Χριστιανοί μόνο ένα μικρό ποσοστό από τους συνανθρώπους μας;

Ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε γιατί:

α) «**Πιστεύεις σήμερα, τον εικοστό πρώτο αιώνα;**» ακούω συχνά να μου λένε. Σίγουρα, αυτοί οι άνθρωποι κάνουν ένα λογικό σφάλμα. Τι σχέση έχει ο αιώνας με την ύπαρξη του Θεού; Αν δούμε για παράδειγμα μια καινούργια πολυκατοικία, καταλαβαίνουμε ότι την έφτιαξε ένας αρχιτέκτονας, ενώ αν δούμε μια παλιά πολυκατοικία, ένα παλιό κτίσμα, ή έστω την Ακρόπολη, δεν καταλαβαίνουμε ότι όλα αυτά φτιάχτηκαν από κάποιον; Δεν υπάρχει πλέον η έννοια της δημιουργίας επειδή βρισκόμαστε στον εικοστό αιώνα;

β) «**Σήμερα, την εποχή των κομπιούτερ, της επιστήμης, εσύ ακόμη πιστεύεις;**» Πράγματι, το κομπιούτερ με βοήθησε πολύ να συλλέξω στοιχεία από πολλά πανεπιστήμια, μέσω του Internet. μόνο που τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο από ότι ισχυρίζονται πολλοί άνθρωποι. Αποδεικνύουν ότι όλα έγιναν με μια Θαυμαστή, μοναδική ακρίβεια, που δεν οφείλεται στην τύχη, στη σύμπτωση. Αλήθεια, θα μπορούσε να φτιαχτεί «κατά τύχη» ένας υπολογιστής; Όχι φυσικά. Τότε, πως θα μπορούσε να φτιαχτεί κατά τύχη ο κόσμος, με όλες τις θαυμαστές ρυθμίσεις που περιγράφτηκαν στις πρώτες σελίδες του βιβλίου;

Κοιτάζοντας τον υπολογιστή, και επικοινωνώντας μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα με κάθε γωνιά του πλανήτη, τις βιβλιοθήκες, τα πανεπιστήμια, τις προσωπικές σελίδες των επιστημόνων, σκέφτομαι, αν είναι δυνατό να πιστεύουν σοβαρά ότι πριν από μερικές γενιές είμαστε πίθηκοι! Ακόμη και στην αρχαιότητα υπήρξαν τα περίφημα επτά θαύματα του κόσμου, που προκαλούν και σήμερα έκπληξη και θαυμασμό.

γ) **Οι άνθρωποι φοβούνται την ειρωνεία**. Πράγματι, το πνεύμα της ειρωνείας, είναι σατανικό πνεύμα. Η γελοιοποίηση του συνανθρώπου μας κρύβει κακία, μοχθηρία, εγωισμό. Όλα αυτά όμως είναι τόσο έξυπνα κρυμμένα πίσω από το «χιούμορ». Με το πρόσχημα ότι κάνουμε τη ζωή μας πιο χαρούμενη προκαλούμε στον συνάνθρωπό μας τη δυστυχία.

Κάθε άνθρωπος φοβάται μήπως τον ειρωνευτούν. Χρειάζεται μεγάλη δύναμη χαρακτήρα, για να μπορούμε να μένουμε σταθερά στο στόχο μας, στις πεποιθήσεις μας, χωρίς να φοβόμαστε «τι θα πουν οι άλλοι».

Οι χριστιανοί είναι ισχυρές προσωπικότητες. Ξέρουν τι θέλουν, και δεν λυγίζουν μπροστά στο φόβο της ειρωνείας. Αν γνωρίζουν καλά τη Χριστιανική διδασκαλία, γρήγορα γίνονται πολύ αγαπητοί, για πολλούς λόγους.

Φέρονται με αγάπη σε όλους. Προσπαθούν να μη δημιουργούν προβλήματα, και επί πλέον προσπαθούν να διευκολύνουν τους άλλους να λύσουν τα δικά τους. Δεν απειλούν την ευτυχία των συνανθρώπων τους. Δεν επιβουλεύονται την περιουσία τους, την οικογένεια τους.

Είναι ένα στήριγμα σε όποιον δυστυχήσει ακολουθώντας τις κοσμικές αυταπάτες. Τελικά, κερδίζουν.

Βέβαια, οι Χριστιανοί τα πετυχαίνουν όλα αυτά, γιατί δεν είναι μόνοι τους. Έχουν

ένα στήριγμα που είναι ακαταμάχητο «Είναι σκληρό να κλωτσάς σε πέτρα» είπε ο Κύριος στο νεαρό Παύλο, πριν πιστέψει. Και, ο Παύλος αργότερα είπε, αν ο Θεός είναι μαζί μας, τι σημασία έχει ποιος είναι εναντίον μας;

δ) **Οι άνθρωποι απιστούν βλέποντας το κακό παράδειγμα**.

Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο, άνθρωποι «καθώς πρέπει» όπως δάσκαλοι, καθηγητές, ιερείς, να αποδεικνύεται ότι είναι κλέφτες, εκμεταλλευτές, παιδεραστές, τελείως διεφθαρμένοι.

Τι εντύπωση προκαλεί, ένας ιερέας, που τη μια μέρα λέει «Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και πάντες οι ψεύσται, θέλουσι έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείου» και την άλλη μέρα αποδεικνύεται ότι ο ίδιος ο ιερέας ανήκει σε μια από αυτές τις κατηγορίες!

Τι σκέφτονται τότε οι άνθρωποι; Άρα, μας κορόϊδευε! Τίποτα από αυτά που έλεγε δεν πιστεύει, τίποτα δεν είναι αλήθεια. Μας κοροϊδεύουν, για να μπορούν να μας ελέγχουν ευκολότερα!

Είναι κατανοητή η οργή που προκαλούν οι υποκριτές που βρίσκονται ανάμεσά μας. Εμπορεύονται την πίστη μας, κερδίζουν από την προσπάθειά μας να πλησιάσουμε το Θεό.

Μοιάζουν με τους εμπόρους που έδιωξε ο Χριστός από το ναό λέγοντάς τους ότι έκαναν σπήλαιο ληστών τον οίκο του Θεού.

Πρέπει όμως να είμαστε αντικειμενικοί. Τα λίγα αυτά παραδείγματα, όση οργή και αν προκαλούν, δεν πρέπει να μας κρύβουν και τους τόσους άξιους ιερείς, που αγωνίζονται με αυταπάρνηση μέσα σε αντίξοες συνθήκες, να διδάξουν το λόγο του Θεού.

Να δούμε τους τόσους καλούς ανθρώπους, που κάνουν ένα πολύ αξιόλογο έργο, αλλά είναι ταπεινοί, δεν το προβάλλουν. Ο τύπος και τα μέσα ενημέρωσης προβάλλουν μόνο το κακό. Αν σήμερα κλέψει ένας ιερέας, θα γίνει πρώτη είδηση σε όλα τα δελτία ειδήσεων. Θα ακούσουμε «Οι ιερείς κλέβουν». Θα δημιουργηθεί η εντύπωση ότι οι περισσότεροι κλέβουν. Κανείς δεν θα σκεφτεί ότι «ένας ιερέας έκλεψε, αλλά πόσες χιλιάδες ιερείς κάνουν αυτά που διδάσκουν».

Να προσπαθήσουμε πάντα να είμαστε αντικειμενικοί. Να μη μας παρασύρει η οργή, ο συναισθηματισμός, αλλά να κρίνουμε ήρεμα, εκτιμώντας όλα τα δεδομένα.

Αν ανακαλύψουμε μερικά κίβδηλα νομίσματα κανείς δεν θα συμπεράνει «άρα, όλα τα νομίσματα είναι κίβδηλα».

Αν ανακαλύψουμε μερικούς κίβδηλους ιερείς και δασκάλους, δεν είναι λογικό να συμπεράνουμε ότι όλοι είναι κίβδηλοι.

ε) **Οι άνθρωποι απιστούν βλέποντας τις δοκιμασίες**.

Αλήθεια, μπορεί μια αρρώστια, μια δοκιμασία, να είναι καλή για τον άνθρωπο; Ναι, γιατί οι πιο πολλοί τότε μόνο θυμούνται το Θεό. Όσο τα πράγματα πάνε καλά, οι άνθρωποι βουλιάζουν στην αναζήτηση του πλούτου, τον εγωισμό, την ειρωνεία για τους πιο φτωχούς. Όταν βρεθούν σε αληθινή ανάγκη, θυμούνται ότι δεν είναι

αυτάρκεις, δεν αγοράζονται με τα χρήματα ούτε η υγεία, ούτε η ευτυχία. Παρακαλούν το Θεό να τους βοηθήσει και κάποιοι επιστρέφουν στην προσευχή, στην κατανόηση της μικρότητάς τους.
Πολλοί άνθρωποι θέλουν το Θεό συνεργάτη στη δουλειά τους. Έχω δει εμπόρους να σταυρώνουν το πρώτο χιλιάρικο της είσπραξης, για να έρθουν κι άλλα. Αυτό που έχει πρώτα όμως σημασία για τον άνθρωπο, είναι η ηθική βελτίωση, η επιδίωξη της προσωπικής αξίας, η σκέψη της μέλλουσας κρίσης. Αυτό έχει και για το Θεό την πρώτη προτεραιότητα. Μια αρρώστια, μια δυστυχία, αν μας ξαναφέρει στο δρόμο του Θεού, είναι μεγάλη ευτυχία για τον άνθρωπο. Ο πλούτος και η ευτυχία δεν πρέπει να απομακρύνουν κανένα από το στόχο του, απεναντίας θα πρέπει να γίνονται τα μέσα να δίνεται αγάπη και βοήθεια σε συνανθρώπους μας. Είναι τόσο μεγάλη η χαρά που αισθάνεται ο άνθρωπος όταν μάθει να δίνει, και όχι μόνο να παίρνει!
Κανείς δεν θα περάσει στη γη αδοκίμαστος. Τη στιγμή της δοκιμασίας, πρέπει να δοξάζουμε το Θεό, και να τον παρακαλούμε να μας βοηθήσει, όπως τα παιδιά τον πατέρα τους. Είναι σίγουρο, ότι η ευλογία που θα ακολουθήσει, θα είναι μεγαλύτερη από τη δοκιμασία. Προτείνω να διαβάσετε τον «Ιώβ», ένα από τα αριστουργήματα που κρύβονται μέσα στην Παλαιά Διαθήκη. Αναφέρεται ακριβώς σε αυτούς τους προβληματισμούς.
στ) **Οι άνθρωποι παρασύρονται από τη φιλοσοφία**.
Υπάρχουν φιλοσοφικά ρεύματα, που οδηγούν τον άνθρωπο κατ΄ ευθείαν στην καταστροφή. Υπάρχουν όμως και ιδέες, που είναι λογικοφανείς, αληθοφανείς, ύπουλα όμως περιέχουν το σπέρμα της καταστροφής.
Άκουσα κάποτε στο Πανεπιστήμιο την άποψη «Δεν πιστεύω τίποτα, δεν ελπίζω τίποτα, είμαι ελεύθερος»
Όμορφο ακούγεται. Ιδιαίτερα αυτό το τελευταίο «είμαι ελεύθερος». μόνο που είναι τελείως παράλογο. Τι σχέση έχει η ελευθερία του ανθρώπου, με το «δεν ελπίζω τίποτα»! Κάποιος που δεν ελπίζει τίποτα, δεν έχει σχέδια, όνειρα, προοπτική, δεν μπορεί να είναι ούτε δημιουργικός, ούτε ευτυχισμένος. Ευτυχία, ακόμη και με την κοσμική έννοια, είναι να βάζουμε κάποιους στόχους και να τους πετυχαίνουμε. Αν δεν πιστεύουμε τίποτα, δεν ελπίζουμε τίποτα, τότε δεν βρίσκουμε νόημα και περιεχόμενο στη ζωή.
Μου έρχεται στο νου ο υπεράνθρωπος του Νίτσε. Οι Χιτλερικοί «άριοι» και οι «κατώτεροι υπάνθρωποι». Οι «αράπηδες» και οι λευκοί. Οι «ευγενείς», οι «αριστοκράτες» και ο «λαός», οι «μικροαστοί». Δεν υπάρχει διάκριση, που να μην έχει θεμελιωθεί πάνω σε μια φιλοσοφική θεωρία.
Οι περισσότερες όμως φιλοσοφικές ιδέες χωρίζουν τους ανθρώπους. Βάζουν φράγματα, στεγανά ανάμεσά τους. Δημιουργούν πάλη ανάμεσα στις τάξεις εξόντωση του υπανθρώπου από τον υπεράνθρωπο, εκμετάλλευση του μαύρου από το λευκό, της μειοψηφίας από τη πλειοψηφία.

Πόσο διαφορετικός αλήθεια είναι ο Χριστιανισμός, όταν εφαρμόζεται! «Δεν υπάρχει δούλος, ούτε ελεύθερος, όλοι είσαστε αδέλφια και έχετε πατέρα το Θεό» είπε ο Ιησούς Χριστός.
Δυστυχώς, υπήρξαν πολλοί υποκριτές και μέσα στις εκκλησίες, ιδιαίτερα κάποιοι ξένοι «ιεραπόστολοι». Υιοθέτησαν τη δουλεία, την καταπίεση του ανθρώπου από άνθρωπο, αγνοώντας το λόγο του Χριστού που υποτίθεται ότι δίδασκαν.
Αν εφαρμοζόταν η Χριστιανική διδασκαλία, δεν θα έπρεπε να υπάρχει η αδικία και η καταπίεση που υπάρχει στις μέρες μας. Ο εργοδότης, έπρεπε να φέρεται με αγάπη και καλοσύνη στους εργαζόμενους, να μην τους εκμεταλλεύεται τόσο απροκάλυπτα, τόσο απάνθρωπα, αλλά να χρησιμοποιεί τον πλούτο του για το κοινό καλό, το δικό του και των ανθρώπων που εργάζονται μαζί του. Έχει σοβαρή ευθύνη για τη συμπεριφορά του.
Ο εργαζόμενος τότε στον εργοδότη θα όφειλε να είναι τίμιος και ειλικρινής. Δεν θα τον οδηγούσε η αδικία που βλέπει, να γίνεται συχνά ψεύτης, υποκριτής, να κάνει πως δουλεύει χωρίς να προσπαθεί πραγματικά. Θα έβλεπε ότι του φέρονται με αγάπη, και θα όφειλε να φερθεί και αυτός με ειλικρίνεια, διαφορετικά θα ήταν αδικαιολόγητος, ένοχος. Και τώρα είναι ένοχος όταν είναι ανειλικρινής, αλλά ωθείται σε μια τέτοια συμπεριφορά από τον εργοδότη, που είναι συνένοχος. Ο ένας σπρώχνει τον άλλο στο γκρεμό, και τελικά όλοι μαζί καταστρέφονται εργοδότες και εργαζόμενοι.
Αν εφαρμοζόταν ο Χριστιανισμός στην πράξη, σαν θεμέλιο της κοινωνίας, δεν θα έβρισκαν έδαφος για να αναπτυχθούν τα υλιστικά κινήματα, που κερδίζουν οπαδούς λέγοντας ότι θα φέρουν δικαιοσύνη.
Πράγματι, ο άνθρωπος διψάει για δικαιοσύνη. Όσοι φέρονται άδικα, απάνθρωπα, προκαλούν δίκαιους τριγμούς στον κοινωνικό ιστό. Δημιουργούν έχθρα, μίσος, οδηγούν την κοινωνία σε έκρηξη. Δεν θα χαρούν την αδικία τους για πολύ, ούτε σε αυτή τη ζωή, ούτε στην άλλη.
Όταν δεν εφαρμόζεται ο λόγος του Θεού, αρχίζουν οι ανθρώπινες προσπάθειες. Δυστυχώς, είναι ατελείς απόπειρες, καταπιεστικές, που περιέχουν μίσος, εκδίκηση, επιβολή. Θυμίζουν συχνά την προσπάθεια του Αδάμ και της Εύας, που πήραν φύλλα συκιάς για να φτιάξουν τα πρώτα τους ρούχα, να ντυθούν! Η ανθρώπινη δικαιοσύνη και τα φιλοσοφικά ρεύματα συχνά θυμίζουν τους ήρωες των τηλεοπτικών παραγωγών του Hollywood. Ένας «καλός», παρατηρεί ότι υπάρχει αδικία, σκοτώνει επί δύο ώρες μερικές δεκάδες «κακούς» και η ταινία τελειώνει, αφήνοντας τους θεατές με την αίσθηση ότι επιβλήθηκε δικαιοσύνη.
Η δικαιοσύνη του Θεού όμως μιλάει για τη ρίζα του κακού. Αν την ακολουθήσουμε, θα γίνει η γη πολύ καλύτερη, και θα δουν οι υλιστές πως γίνεται το όραμά τους πραγματικότητα. Αν όμως δεν την ακολουθήσουμε, ας είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε τις συνέπειες.
ζ) **Η έλλειψη αγάπης από μερικούς Χριστιανούς**.

Συχνά με έκπληξη παρατηρώ ότι κάποιοι Χριστιανοί μισούν τους Εβραίους. «Αυτοί σταύρωσαν το Χριστό» λένε.
Ο Χριστός, ήρθε στη γη για να σταυρωθεί, για να μας ελευθερώσει από το προπατορικό αμάρτημα. Δεν έγινε τίποτα, που να μην το ήθελε. Όταν μισούμε τους Εβραίους, επειδή σταύρωσαν το Χριστό, κάνουμε το Χριστό αδύναμο, που δεν μπόρεσε να αντισταθεί στην ανθρώπινη θέληση.
Δεύτερο, το μίσος δεν επιτρέπεται για κανένα λόγο στους Χριστιανούς. Πρέπει να υπάρχει αγάπη για όλους.
Τρίτο, η συλλογική ευθύνη, είναι αντιχριστιανική ιδεολογία. Δεν μπορεί για ένα λάθος να φταίνε όλοι. Υπάρχουν σε κάθε ομάδα, σε κάθε τάξη, σε κάθε λαό, οι καλοί και οι κακοί. Έχω γνωρίσει πολύ καλούς Εβραίους, και πολύ κακούς Εβραίους, όπως έχω γνωρίσει πολύ καλούς Χριστιανούς, και πολύ κακούς Χριστιανούς. Η αγάπη τους σπρώχνει όλους προς το καλό, ενώ το μίσος τους οδηγεί όλους αντίθετα από το θέλημα του Θεού. Είναι απίστευτο, να μισούμε στο όνομα του Χριστού, που είπε να αγαπάμε τους εχθρούς μας, και να κάνουμε καλό ακόμη και σε αυτούς που μας αδικούν και μας καταριόνται!
Δεν επιτρέπεται «Χριστιανικές» ομάδες να έρχονται αντιμέτωπες και να χτυπάει η μία την άλλη (!), να βρίζονται (!), να επιβάλλουν το «Χριστιανικά ορθό» με τη βία. Αυτοί είναι ένοχοι για την απομάκρυνση χιλιάδων ανθρώπων από την εκκλησία και το λόγο του Χριστού. «Αλίμονο σε όσους σκανδαλίσουν ένα από τους απλούς ανθρώπους που με ακολουθούν» είπε ο Χριστός, και αυτοί, δυστυχώς, σκανδαλίζουν χιλιάδες.
Ας προσέξουμε λοιπόν, να μην διώχνουμε με τη συμπεριφορά μας, τους ανθρώπους από το λόγο του Χριστού. Ας έχουμε στο μυαλό μας την πρώτη και βασική εντολή. Να αγαπάμε το Θεό κάνοντας το θέλημά του, και το συνάνθρωπό μας σαν τον εαυτό μας. Η ευτυχία που θα νοιώσουμε, είναι η πρόγευση μιας ζωής, που δεν θα τη σταματήσει ο θάνατος.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Γιατί έγραψα αυτό το βιβλίο; Μήπως ο Θεός έχει ανάγκη από διαφήμιση; Μήπως χρειάζεται τους ανθρώπους; Μήπως έχει ανάγκη από προπαγάνδα, όπως τα πολιτικά κόμματα;
Ο Θεός δεν έχει ανάγκη από την πίστη μας. Υπάρχει σήμερα, υπήρξε πάντα, θα υπάρχει πάντα, ανεξάρτητα από εμάς. Εμείς έχουμε ανάγκη από το Θεό.
Εμείς δεχόμαστε στη ζωή μας το μήνυμα του ευαγγελίου, και η ζωή μας αλλάζει. Αποκτάει νόημα, σκοπό, περιεχόμενο.
Δεν φοβόμαστε το Θάνατο. Βαδίζουμε με σιγουριά και πίστη, όπως ένα παιδί που

κρατάει από το χέρι τον πατέρα του, και νοιώθει απόλυτη ασφάλεια.

Το βιβλίο αυτό είναι αποτέλεσμα της φρίκης που ένοιωσα, όταν κατάλαβα ότι χιλιάδες άνθρωποι γύρω μας έχουν λανθασμένη εικόνα για τα πορίσματα της επιστήμης. Πιστεύουν ότι η επιστήμη οδηγεί στην αθεΐα, ενώ οδηγεί στο Θεό! Με βέβαιο και απόλυτο τρόπο!

Εύχομαι το βιβλίο αυτό να αποτελέσει αφορμή για σκέψη. Ζητώ συγνώμη για την παρορμητική γραφή, και τις φιλολογικές ατέλειες. Για μένα είχε σημασία μόνο το κυνήγι της επιστημονικής αλήθειας. Όπως με βοήθησαν κάποιοι άνθρωποι, έτσι ελπίζω, με αληθινή αγάπη για όλους τους αναγνώστες μου, να βοηθήσω και εγώ με τη σειρά μου κάποιους συνανθρώπους που μου να «μην περπατήσουν στο σκοτάδι, αλλά να έχουν φως της ζωής».

Αν κάποιος από τους αναγνώστες έχει απορίες πάνω σε αυτά που έγραψα, και μπορώ να τον βοηθήσω, με μεγάλη ευχαρίστηση θα δεχτώ τα σχόλια του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. «ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ»
2. «ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ»
3. «ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ» (5 ΤΟΜΟΙ) του Π. Τρεμπέλα
4. «Ο άνθρωπος μέσα στο σύμπαν» Αστερίου Χατζηνικολάου
5. «Ιησούς ο Χριστός» Λεωνίδα Διαμαντόπουλου
6. «Αρχαιολογία και Αγία Γραφή» Νικολάου Βασιλειάδη
7. «Χριστός ο αληθινός Θεός» Δημητρίου Κόκορη
8. «A brief history of Time» Stephen Hawking
9. «The first three minutes» Steven Weinberg
10. «God and the astronomers» Robert Jastrow
11. «The Big Bang» Joseph Silk
12. «Κοσμολογία» Κοντόπουλου-Κωστάκη
13. «Αστροφυσική» Δ. Κωστάκη
14. «Η κόμη της Βερενίκης» Γ. Γραμματικάτη
15. «God and the New Physics» Paul Davies
16. «The Bible science and creation (Coder-Maxwell-Howe)
17. «Υπομνήματα στην Παλαιά Διαθήκη» (8 τόμοι) Π. Τρεμπέλα
18. «Το μυστήριο του θανάτου» Νικ. Βασιλειάδη
19. «Υπάρχει Θεός» Τιμοθέου Κιλίφη
20. «Ιησούς Χριστός» Τιμοθέου Κιλίφη
21. «Ραδιενέργεια» Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης
22. The archaeology of Ralestine and the Bible-From the stone age to Christianity-

Recent discoveries in Bible Lands (W. F. ALBRIGHT)
23. «Faith and the physical world» David Dye
24. «Science return to God» James Jauncey
25. «Εβραϊκή αρχαιολογία» Βασ. Βέλλα
26. «Τι πρόσφερε ο Χριστιανισμός» Λεωνίδα Διαμαντόπουλου
27. «Foundation of Modern Physical Science» Holton
28. «Forces and Fields in Special Relativity» Ganley

Η αναζήτηση στο Internet με τη μηχανή αναζήτησης Metacrawler πάνω στα θέματα της αστρονομίας, της κυτταρικής βιολογίας, της ραδιοχρονολόγησης, της ατομικής φυσικής, της βιβλικής αρχαιολογίας, βοήθησαν σημαντικά. Αν κάποιοι αναγνώστες έχουν δυνατότητα έρευνας στο Internet, θα ωφεληθούν ιδιαίτερα. Συνιστώ τις βιβλιοθήκες των Πανεπιστημίων, τις προσωπικές σελίδες των επιστημόνων, την εγκυκλοπαίδεια Britannica.

Πηγές:users.uoa.gr – hristospanagia3.blogspot.gr